

1953. Udvalgets rapport skulle udsendes til regeringerne af generalsekretæren og spørgsmålet derefter optages på 9. forsamlingsdagsordenen.

Den sovjetrussiske delegerede udtalte sin tilslutning til denne tanke, idet han samtidig støttede et polsk forslag om nogle mindre rettelser i teksten, der faktisk ville føre til en form for definition som den af ham foreslåede, samt et czecoslovakisk ændringsforslag angående udvalgets sammensætning, der bl. a. udelod Kina. Han ønskede herefter ikke det sovjetrussiske resolutionsforslag sat under afstemning; det ville senere blive forelagt det pågældende udvalg.

Fra forskellige sider fremsattes yderligere en række ændringsforslag.

Et forslag af Colombia m. fl., hvorefter bl. a. udvalgets rapport allerede skulle forelægges 8. plenarforsamling, vakte modvilje hos mange delegationer. På britisk ønske stemtes der særskilt om dets enkelte dele, hvilket havde den tilsigtede virkning; efter en række afstemninger mistede teksten sin mening og blev opgivet.

Under afstemningen, der tog en hel mødedag, forkastedes iøvrigt de af Polen og Czekoslovakiet foreslåede ændringer, og resolutionen i sin endelige form godkendtes med 36 stemmer mod 9, medens 9 afholdt sig fra at stemme.

Medens Danmark, Norge og Sverige i lighed med en række lande som Frankrig, Storbritannien og De Forenede Stater havde stemt positivt for en række af ændringsforslagene for uanset deres stilling til spørgsmålet at få den endelige resolution så acceptabel som muligt, da dens vedtagelse var øjensynlig, stemte man til slut ret forskelligt ud fra divergerende synspunkter. Medens Sverige var imod et udvalg og ligesom Storbritannien og USA stemte imod forslaget, så den danske repræsentant i lighed med Norges med mere velvilje på dette, men foretrak under hensyn til, at de nævnte tre lande stemte imod og til instruktionens yderst tilbageholdende karakter på dette punkt i lig-

hed med Frankrig at afholde sig fra at stemme.

Resolutionen vedtoges i plenarforsamlingen den 20. december med 37 stemmer mod 2, medens 13 afholdt sig fra at stemme. De skandinaviske lande stemte som i udvalget, men De Forenede Stater og Storbritannien ændrede deres standpunkt og nøjedes med at afholde sig fra at stemme.

Studieudvalgets sammensætning fastsættes som følger: Bolivia, Brasilien, Dominikanske Republik, Frankrig, Forenede Stater, Indien, Iran, Kina, Mexico, Nederlandene, Norge, Polen, Sovjetunionen, Storbritannien og Syrien.

7. Forholdsregler til begrænsning af forsamlingsernes varighed.

(Dagsordenens punkt 50).

Spørgsmålet skulle ifølge General Committee's bestemmelse behandles på grundlag af et af generalsekretæren afgivet memorandum direkte i plenarmøde, idet det var hensigten at henvise eventuelle ændringer i forretningsordenen til behandling i 6. udvalg, ligesom 5. udvalg skulle have lejlighed til at udtale sig om de finansielle følger af generalsekretærens forslag. Drøftelserne i plenarforsamlingen indledtes af den norske delegerede, der foreslog 8 uger som maksimum for forsamlingsernes længde og tiltrådte generalsekretærens forslag om et ad hoc udvalg mellem samlingerne til forberedelse af arbejdet.

Storbritannien fandt generalsekretærens forslag acceptabelt i det store og hele, omend med visse betænkeligheder. De Forenede Stater var også principielt enig. Uruguay og Guatemala var imod begrænsning af tallet og ønskede heller ikke dagsordenen beskåret. Samtlige østbloklende udtalte sig afgjort imod generalsekretærens forslag som et uberettiget indgreb i medlemmernes rettigheder.

Sagen oversendtes derpå til 6. udvalg, hvor Norge stillede forslag om vedtagelse af 5 af de i generalsekretærens memorandum